19. GREHEC

Ne odru trije stoli, drug ob drugem. Najprej pride na oder župnik, sede na srednji stol, Zaslišimo nabožno glasbo (ne pretirano resno), nato pride na oder moški in sede na eno stran župnika. Čez čas prihiti Ženska in sede na drugo stran. Glasba utihne. Spoved govori o ostem grehcu z dveh različnih perspektiv. Izpovedi Grešnika in Grešnice se zato prepletata.

D: *(se odkašlja)* Hvaljen Jezus.

GREŠNICA in GREŠNIK: Na vekov veke, amen.

D: Kdaj ste bili nazadnje pri spovedi?

GREŠNIK (*kratek premor)* Bo pa kar že nekaj let... Deset.

GREŠNICA *(kratek premor)* Po pravici povedano, se ne spomnim.

D: *(vajeno)* No, potem je bil pa že kar čas. Kar povejte mi, kaj vas teži.

GREŠNICA: *(z rahlim vzdihom)* Grešila sem v mislih in dejanjih, oče.

GREŠNIK: Poročen sem... pa sem ga biksal z drugo.

D: Večkrat?

GREŠNIK: Parkrat, ja.

GREŠNICA: *(z občutkom krivde)* Večkrat, ja... Po malem.

D: Poslušam.

GREŠNICA: *(skesano)* Fanta imam, pa sem mislila na druzga.

GREŠNIK: Z eno sodelavko v službi.

D: *(nevtralno)* Mhm.

GREŠNICA in GREŠNIK: *(hkrati)* Nisem si mogla/mogel pomagat.

GREŠNICA: Saj moj fant je prijazen, ampak... včasih mi je malo dolgčas.

GREŠNIK: Moja žena nič ne ve.

D: *(nevtralno)* Mhm.

GREŠNIK: Je nisem hotel obremenjevat. Ves čas šiba v Bruselj pa nazaj.

GREŠNICA: *(počasi)* No in tam, kjer delam, tam smo dobili enega novega sodelavca...

© Mateja Perpar
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorice je prepovedana.

GREŠNIK: No in v službi so me začasno premestil... Kolegica je šla na porodniško, pa so me dali k eni, da mi malo pokaže delo na tistem oddelku...
GREŠNICA: Kolegica je šla na porodniško, pa so ga dali k meni, da ga mal uvedem...
GREŠNIK: Ampak bolj pro forma, samo toliko, da se sprosti mesto na upravi.
GREŠNICA: Najprej se mi ni zdel nič posebnega... ne več tako mlad... ampak prijazen...
GREŠNIK: Prikupna punca, nič posebnega... ne več tako mlada... ampak prijazna...
D: *(nevtralno, za spoznanje naveličano)* Mhm.
GREŠNICA: In en dan je prišel ves žalosten... sem mu hotela pomagat... mu je umrla psička... pa sva šla na kavo.
GREŠNIK: Najprej ni blo nič, ne, potem se je pa ves čas smehljala... pa ves čas je mela čevlje z visoko peto... ful visoko... *(premor)* Mal mam fetiš na pete, na punce v krilih, pa pete spodaj. A razumete?
D: Mhm.
GREŠNICA: Mi je rekel, da je strašno sam... se mi je kar malo zasmilil...
GREŠNIK: Ne vem, kaj mi je blo... se mi zdi, da sem samo hotel, da me pusti pri miru... ves čas me je spraševala, ali sem v redu... pa sem ji rekel, da mi je umrla psička... pa ni men, enmu prjatlu... Potem je blo pa samo še hujš.
GREŠNICA: Naslednji dan je bil tak lep, sončen, pa sem rekla, če greva malo na sprehod... ker se mi je zdelo, da pogreša sprehode.
GREŠNIK: Mi je rekla, da razume, kako je, če si sam... njen fant je šel za en teden k mami, ker je zbolela... No, če to ni kot eno povabilo... Razumete? Naslednji dan mi je rekla, da bi šla z mano na sprehod... Kot da sem pes.
GREŠNICA: Sva šla v park... po službi... pa sva se malo pogovarjala... je rekel, da imam lepe oči...
Duhovnik vdihne in se med izdihom rahlo odkrehne.

© Mateja Perpar
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorice je prepovedana.

GREŠNIK: Sva šla v park... po službi... pa sva se malo pogovarjala... Take visoke pete je mela, pa črne štumfe... Sploh ne vem, o čem sva govorila.
GREŠNICA: Sem pomislila, da mora bit res grozno, če si čisto sam... moj fant je moral k mami, ker mu je zbolela... pa sva šla v kino...
GREŠNIK: Klinc... Sem jo povabil v kino zvečer... je bil en dolgočasen, romantičen film... mater se je vleklo... parkrat sem vzdihnu od dolgčasa, ženska je pa mislila, da jokam... in me je objela.
GREŠNICA: je bil en žalosten film, on je jokal... pa sem ga malo objela... in se je stisnil k meni..
GREŠNICA: Sem ga poljubila... na čelo... najprej... *(zasanjano)* potem je pa tako lepo dišal, kot po vati... sva se poljubljala kot dva najstnika *(se zahihita)* D *(se odkrehne)* Khm, khm.
GREŠNIK: Potem pa... sej veste, kako grejo te stvari... Oziroma... te stvari itak zmeraj tko grejo.... Sva se žvalala k dva pubertetnika.
GREŠNICA: *(malce bolj trezno)* Naslednji dan mi je bilo kar malo grozno. Potem me je pa poklical in se opravičil... in sva šla na kavo... kot sodelavca. Pa mi je dal en majhen srček... rdeč... plastičen... za spomin.
GREŠNIK: Naslednji dan sem se prav butasto počutil. Kaj če mi začne delat scene? V službi, razumete? Sem si rekel, najboljš, da čim prej rešim zadevo. V žepu od plašča sem imel en mejhen srček... še od lanskega leta. Povabu sem jo na kavo in se ji opravičil... rekel, da bo najboljš, če sva samo sodelavca, pa tko naprej, tralala. Pa sem ji dal tist srček, da ne bi bla jezna.
GREŠNICA: In sva se zmenila, da bova samo kolega... se mu je mudilo... Ko je šel, sem pa opazila, da je pozabil očala...
GREŠNIK: Je začela nekaj čudno gledat, kot da se bo zjokala. Šit. Rekel sem, da se mi mudi, pa sem jo zbrisal... Ko sem šel, sem pa na mizi pozabil očala.
GREŠNICA: Sem si mislila... delamo obračune, cele dneve, še doma, ne more brez očal... sem mu jih nesla domov....

© Mateja Perpar
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorice je prepovedana.

GREŠNIK: Zvečer... glih sem nehal govorit z ženo po telefonu, ko na vratih pozvoni... in je bla ona, ta sodelavka. Mi je očala prinesla domov... Pa bi komot bil brez. Čist brez zveze.

GREŠNICA: Mu je bilo strašno nerodno... je rekel, če bom kavo... sem rekla OK in je skuhal.

GREŠNIK: Nisem hotel zgledat nevljuden, sem vprašal, a bi kavo... Jebenti je mela kratko kiklo, pa ene rdeče čevlje, lakaste, s peto. Ko sem nalival kavo, se mi je dvignu, tko mi je blo nerodno... sej sem reku, da je to men mal fetiš, ne?

GREŠNICA: Ko mi je nalival, so se mu pa roke tresle...

GREŠNIK: Pizda... pardon... sem jo polil po krilu...

GREŠNICA: Me je mal polil po krilu....

GREŠNICA: Zdaj si pa predstavljajte...

GREŠNIK: Zdaj si pa predstvaljajte. sem probal popivnat... pa uni čevlji...*(premor)* Potem sva seksala...

GREŠNICA: je rekel, da bo očistil... *(premor)* Mmmm, potem sva seksala...

D se odkašlja.

GREŠNICA (*zasanjano)* Krasno je blo.

GREŠNIK: Hudooo. Čevlje je mela ves čas gor.

Daljši premor.

D: Je to vse?

Daljši premor. Vmes Duhovniku začne zvoniti telefon.

GREŠNIK: Pardon. A je to moj?

D: Ne, moj. *(zvonjenje preneha, nato ponovi)* : Je to vse?

GREŠNICA: Potem sva še... nekajkrat.

GREŠNIK: *(se odkašlja)* Eh, potem sva še... parkrat.

D: Kdaj sta nazadnje?

GREŠNIK: Ma, saj ne vem točno. Par dni nazaj.

GREŠNICA: Včeraj.

© Mateja Perpar
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorice je prepovedana.

D: V življenju se je treba kdaj tudi zadržati. *Premor.* Človek ne more vsakič popustiti skušnjavi.

GREŠNICA: Ampak si ne morem pomagat. A je to greh?

D: Seveda je greh. Kaj pa fant pravi?

GREŠNICA: Saj mu nisem povedala. Mamo ima v bolnici. Ne morem mu še s tem morit.

D: Ne moremo kar vsi početi, kar bi hoteli.

GREŠNIK: Ma, ja, kar zgodil se nama je.

D: Kaj boste pa zdaj? Kaj pa žena?

GREŠNIK: Saj sem rekel, da ji nisem povedal. Ne bom je še s tem obremenjeval. Bom mel pizdarijo doma. Pardon.

D: Ampak enkrat bo treba z resnico na dan.

Kratek premor.

GREŠNICA: *(vzdihne)* Saj zdaj bo šel

GREŠNIK: Saj naslednji teden me že ne bo več.

GREŠNICA: Včeraj mi je povedal...Gre na sedež, na upravo.

GREŠNIK: Grem na upravo. Tam bova z ženo v sosednjih pisarnah... Uf... *(premor)* Upam, da ne bo zagnala kakšnega cirkusa... Prov res mi je žal. Kaj sem ga moral srat...

GREŠNICA: Včeraj sva za slovo. *(premor, kot da se poslavlja)* Pa fant pride pojutrišnjem. *(premišljuje)* Nič mu ne bom rekla... saj nič ni blo...

GREŠNIK: Vam bom vrgel dvesto v pušico. Samo povejte, kaj moram zmolit...

GREŠNICA. trikrat, štirikrat...Brez zveze... *(trezno)* Kaj moram zmolit?

Kratek premor. Oglasi se glasba kot na začetku postane glasnejša, in nato izzveni.

KONEC

© Mateja Perpar
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorice je prepovedana.